

det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds repræsenterer, udtaler sig for at stemme imod Forslaget, og da jeg ikke skønner, at jeg derved bevirker nogen Standsning af Sagens Behandling, vil jeg følge Trop i dette Øjeblik og stemme imod.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Under denne Sags anden Behandling erklærede jeg mig villig til at forhandle med den ærede Ordfører, eventuelt Udvalget, om nogle Ændringsforslag inden denne Sags tredje Behandling. En saadan Forhandling har fundet Sted mellem den ærede Ordfører og mig, og Resultatet deraf er de Ændringsforslag, som i Dag foreligger, og som jeg altsaa kan give min Tilslutning. Jeg skal ikke opholde mig nærmere ved disse Ændringsforslag, efter at Ordføreren har givet dem en saa omhyggelig Motivering, som jeg kan slutte mig til.

Inden denne Forhandling slutter, vil jeg bringe en Tak saavel til Udvalgets Ordfører som til de to efterfølgende Ordførere, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) for de gode Ønsker, hvormed de har ledsaget dette Forslag, der nu forlader Folketinget og gaar til Landstinget, og særlig takker jeg for den store Tilslutning, som Regeringens Grundlovsforslag har faaet i dette høje Ting. Det er en Selvfølge, at det vil være en Styrke for Regeringen, naar denne Sag gaar til Landstinget, hvor den maaske vil møde Modstand — større eller mindre, det ved jeg ikke endnu, før jeg ser den —, og for det Forslag, Regeringen har indbragt, naar der staar et saa stort Tal af Medlemmer her i Folketinget, repræsenterende flere Partier, om den Sag, der her er Tale om at gennemføre.

Jeg havde ventet nogen Tilslutning fra Højre, men heri er jeg blevet skuffet. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der er Ordfører for Højre, holdt sig i det længere Foredrag, han har holdt her i Dag, væsentlig paa den negative Side, i alt Fald foreligger der ikke nu noget positivt fra de Herrer. Men hans Udtalelser i Dag er dog af et saadant Indhold, at jeg nogenlunde kan gætte mig til, hvilke Krav der foresvæver Højre, naar en ny Forfatning skal gennemføres. Det ærede Medlem nævnedes tre Ting. For det første mente han, at det var en Mangel ved For-

slaget, at Landstinget efter det vilde blive et Ekko af Folketinget. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem søger snarere at faa de to Ting til at være Ekkoer af hinanden, idet han vil have Forholdstalsvalg baade til Landsting og til Folketing. Alene den Omstændighed, at Forslaget gaar ud paa, at Folketinget vælges i Enkeltmandskredse ved direkte Valg, og at Landstinget vælges ved Forholdstalsvalg og ved indirekte Valg, betegner en Væsensforskel mellem de to Ting. Men dertil kommer endvidere, at det ærede Medlem vil, hver Gang der skal være Landstingsvalg, have Urvælgerne i Tale. Dette Forslag sigter ikke dertil, det sigter til at betro en af vore store Institutioner, en af de vigtigste, Sogne- og Byraadene, at vælge Landstingsmændene, i alt Fald det store Flertal. Det er noget ganske andet. Det er mere konservativt, end hvis man vil kalde Urvælgerne sammen, hver Gang der skal vælges Landsting. Jeg holder paa et Tokammersystem — det er ogsaa det, Forslaget gaar ud paa —, og Regeringen ønsker lige saa lidt som det ærede Medlem, at de to Ting skal være Ekkoer af hinanden, thi blev de det, var der bedst Mening i at gaa til Etammersystemet. Forslaget her vil bevirke, at der vil komme et Folketing og et Landsting, som i deres Udspring vil være ikke saa lidt forskellige. Det Landsting, der tilvejebringes ved de kommunale Valg, vil være et Landsting, der mere roligt, mere stiltfærdigt, mere uberørt af de øjeblikkelige Stemninger kan drøfte de Sager, der kommer til det fra Folketinget eller fra Regeringen.

Dernæst var det ærede Medlem bange for, at et Landsting, udgaaet af de kommunale Raad, i alt for høj Grad vilde flytte Udgifterne fra Kommunerne til Statskassen. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem nærer den Frygt, for jeg ved ikke rettere, end at det ærede Medlems Partifæller er de ivrigste Talsmænd her i Danmark for, at man skal flytte saa mange Udgifter som muligt fra Kommunerne til Statskassen. Jeg har siddet i en Kommission, der befatter sig med disse Forhold, og saa længe jeg var Medlem af den, var det den stadige Tale fra Højres Repræsentanter, at man skulde flytte en hel Del Udgifter, som nu hviler paa Kommunerne, over paa Statskassen. Og paa et Møde i Købstadforeningen, som jeg for nogen Tid siden overværede, var Grundtonen i Forhandlingerne den samme: Man skulde lægge saa mange Byrder paa Staten